

182. Ledbergs kyrkogård, Valkebo hd.

Pl. LXII. Fig. 1.

Litteratur: W. 106; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 63, teckn. pl. XII; E. Ihrfors, *Ostrogöthia sacra*, s. 29, teckn.

En kalkstenshäll står rest på kyrkogården med ristade ornament av samma slag som på runstenar. Höjden är 1,21 m, bredden vid foten 66 cm, på mitten 63 cm, i toppen 46 cm.

En stor mängd runda fördjupningar finnas, som måhända funnits före slingornamenten.

183. Kärrsjö, Ledbergs sn, Valkebo hd.

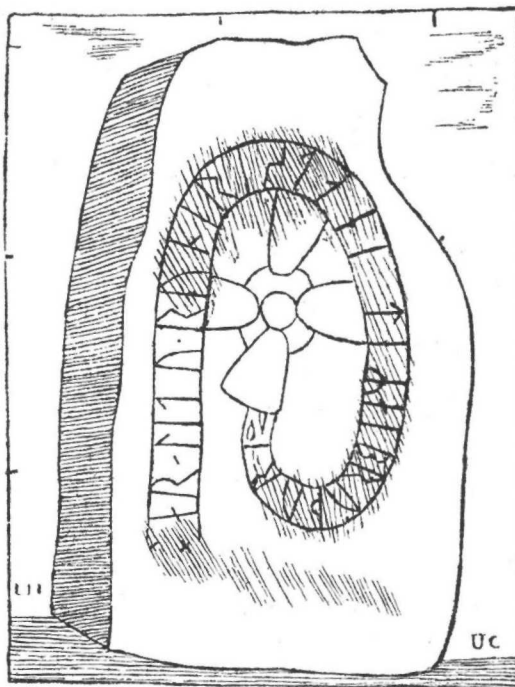
Pl. LXII. Fig. 2.

Litteratur: B. 922; L. 1147; W. 107; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 190; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 63; E. Ihrfors, *Ostrogöthia sacra*, s. 28, teckn.

Runstenen står på backens högsta höjd väster om Kärrsjö gård på södra sidan om vägen nära en grind och är av rödkornig, skrovlig granit, varför inskriften är mycket svårläst. Höjden är 1,62 m, bredden är vid inskriftens början 84 cm, över korsets mitt 88 cm och vid toppslingans ytterlinje 63 cm. Slingans bredd är 11—14 cm.

Slingan begränsas nedtill till vänster av en sned linie, innanför vilken en punkt står, följd av **aki**. Andra ordet är **uruni**. Det första **u** är sannolikt tillkommet genom felristning och **runi** betyder 'runor'; **ni** har klara stavar; bistaven på **n** är grund, synlig eg. blott till höger om staven; på **i** kunna inga bistavar upptäckas. Ut i **risti** är **s** vänderuna och nedre staven fortsatt av en fördjupning till övre slinglinien. Ut i **risti** ser det ut, som om det sista **i** hade bistav till **u**. Ut i **ifti** är **f** ytterst otydligt. Då en punkt finnes därefter, bör prep. antagas hava haft formen **ifti**, och vad som i B. 922 tagits för **Λ R**, är säkerligen början av det följande namnet, nämligen ett ytterst otydligt **b**. Namnet har alltså varit **bui** och sista runan är **i** för väntat **a**. Det följande släktskapsordet är omöjligt att läsa; B. 922 har **brupur**, som väl följts av [**sin**].

23—151554. Östergötlands runinskrifter.

B. 922.

Inskriften är alltså följande:

· aki · uruni · risti · ifti · bui · [brupur] sin
 5 10 15 20

Översättning: Åke ristade runor efter Boe, [sin broder].

184. Sjögestad, kyrkogårdsmuren, Valkebo hd.

Pl. LXIII. Fig. 1.

Litteratur: L. 1152; W. 108; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 91, teckn.; *Reseber*. 1861, s. 58, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Östergötlands fornminnesför. tidskr.* I, s. 49; *Reseber*. 1870, s. 66, teckn. pl. XIII; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 26, teckn.

L. 1152 angiver kyrkogården som runstenens plats, där den ock fanns liggande av P. A. Säve 1861. C. F. Nordenskjöld fann den åter 1874 insatt i liggande ställning uti södra ringmuren, där den även nu är, sex steg från sydöstra hörnet.

Ämnet är ljusröd granit, längden, stenens forna höjd, är 2,57 m, bredden 1,60 m. Slingans bredd är 12 cm.

Inskriften är följande:

× sapur + risti + ifti + þura + buþur + sin + uar + tauþr +
 5 10 15 20 25 30

Namnet **sapur** förekommer eljest icke. Senare leden är troligen *-þōrr*, såsom i **Arn-þōrr*: isl. *Arnórr*, fno. *Andor*, *Berg-þōrr*, *Geir-þōrr*. Första leden kan förmodas vara *Sæ-* som i fsv. *Sæ-biorn*, *-burgh* f., *-diærf*, *-fast*, *-fin*, *-got*, *-mund*, *-vald*, *-vidh* enligt Lundgren. Det är överraskande att finna **uar** ristat med **r** och icke med **ṛ** i denna inskrift, vars **þura** *þōra* och **buþur** *brōður* dock synas visa, att ristaren ännu icke brukade runan **o** som o-runa. Att **uar + tauþr +** utan subjekt ansluter sig till det föregående påminner om uttryckssättet i Ög. 180 Gammalkil, där **uas ku vas gōðr** på liknande sätt avslutar inskriften.

Fonetisk transskription:

Sæ-þōr rēsti æfti Þōra brōður sin, var dēðr.

Översättning: Sätor reste (stenen) efter Tore, sin broder (som) dog.

185. Sjögestad, kyrkogårdsmuren, Valkebo hd.

Pl. LXIII. Fig. 2.

Litteratur: W. 109; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornmin.-för. tidskr.* I, s. 49; *Reseber*. 1870, s. 66, teckn. pl. XIII.

C. F. Nordenskjöld upptäckte detta fragment av en runsten av granit liggande i utsidan av södra kyrkogårdsmuren 2,5 m väster om ingången. Ristningen utgöres av ett par konstfullt sammanflätade slingändar utan runor. Stenens längd är 1,25 m, dess nedre sida är dold i jorden. Bredden c. 60 cm i storändan, där ristningen finnes.